

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1075

22.10.2023 (134)

Vedení mezi národním společenstvím a elitářstvím

od Michaela Kühnena

ERNST RÖHM

Stejně jako je Rudolf Hess v kruzích nacionálně socialistického myšlení v celém bílém světě nezpochybnitelný, je Ernst Röhm stejně kontroverzní. A přesto je náčelník generálního štábu SA také jednou z velkých vůdčích osobností nacionálního socialismu, jakkoli se typově od Rudolfa Hesse liší. Ale právě to ukazuje, jak obrovský je rozsah národněsocialistického vůdcovství.

Ernst Röhm jako nikdo jiný ztělesňuje velikost a tragiku SA, a tím i politického vojáctví v národním socialismu: náčelník generálního štábu byl velký rebel, vůdce landsknechtů, který zlomil veškerý odpor, revolucionář od přírody, bojovník proti buržoazní buržoazii, voják z vášně.

S bezmezným nasazením a obětavostí, neutuchající vůlí a neomezeným kamarádstvím ke svým mužům si získal srdce drsných bojovníků SA a vytvořil z SA revoluční nástroj strany, který vybojoval vítězství a umožnil vznik Třetí říše.

Na sjezdu Říšské strany vítězství na podzim 1933 kráčel Ernst Röhm po boku Adolfa Hitlera, aby uctil památku padlých - nikdy předtím ani potom se stranickému soudruhovi nedostalo takové pocty. Bylo to symbolické vyjádření vůdcovy vděčnosti a uznání jeho jedinému příteli a nejtvrdějšímu a nejúspěšnějšímu

spolubojovníkovi!

Bojové spojenectví těchto dvou mužů začalo již velmi brzy: v divokých dnech roku 1919 v Mnichově mocný kapitán Reichswehru Röhm, který tajně střežil arzenály pro národní převrat a neúnavně pracoval na vytvoření revoluční vojenské síly pro "pochod na Berlín", už tehdy prosazoval tehdy ještě téměř neznámého stranického vůdce malé NSDAP, stal se stranickým soudruhem a vedl stále nové muže do své SA. Když se to Röhmovi konečně podařilo a různé revoluční ozbrojené síly se sjednotily do jednotného "Deutscher Kampfbund", přiměl ho také, aby se postavil pod politické vedení Adolfa Hitlera. Adolf Hitler se tak s Röhmovou podporou stal již v roce 1923 klíčovou postavou německého národního obrození a měl jí zůstat i nadále.

Ernst Röhm, vášnivý voják, který chtěl dát vojákům právoplatné místo v národním společenství, který v podstatě viděl v bojovníkovi jen skutečného člověka a ve vojenské jednotce nástroj národní revoluce, přesto dospěl dříve než kdokoli jiný k poznání, že vojáci se musí stát politickými a musí se podřídit politickému vedení, lidovému vůdci, který dokáže strhnout a přesvědčit nejen bojovníky, ale celý lid.

Osobní ambice byly Ernstu Röhmovi cizí, bojoval za svůj cíl a za muže, v němž rozpoznal vyvoleného osudu - vůdce Adolfa Hitlera!

Národní povstání 9. listopadu 1923 se nezdařilo - Ernst Röhm se vyhnul soudnímu odsouzení, přestože se na událostech podílel a hrál zcela rozhodující roli při přípravě pokusu o povstání. Stále ho chránila uniforma aktivního důstojníka Reichswehru, který věděl příliš mnoho o svých nadřízených a o jeho váhavé loajalitě k systému a tajemstvím Reichswehru. Mohl tak pokračovat v práci a po roce 1923 převzal vedení, nyní zakázané, SA a jako její legální krytí vytvořil novou mocnou vojenskou organizaci s názvem Frontbann. Ta měla připravit další pokus o převrat, ale Adolf Hitler vyvodil z neúspěšného povstání jiné - a správné - závěry a rozhodl se pro legální a politický boj.

Ernst Röhm, loajální k Vůdci a straně, ale z celé své osobnosti neschopný uznat správnost tohoto rozhodnutí, odstoupil z vedení SA a později se věnoval vojenskému výcviku v bolivijské armádě. Tímto způsobem prokázal svou disciplínu vůči vedení strany a celkové politické linii a prokázal, že je skutečně národně socialistickým vůdcem. Byl si vědom své odpovědnosti, uvědomoval si, že jiní jsou pro tuto cestu vhodnější, a nechtěl stát v cestě. Vzdal se všeho, co politicky vybudoval, a stáhl se do ústraní, dokud ho strana opět nepotřebovala.

Koncem roku 1930, po velkém volebním úspěchu, který z NSDAP učinil druhou nejsilnější stranu a způsobil, že její SA nezadržitelně rostla, se ukázalo, že tehdejší vedení SA není schopno zvládnout potřeby nové fáze boje - SA se dostala do

hluboké krize právě v době, kdy se strana připravovala na vážný boj o moc a potřebovala tuto politickou stranickou armádu více než kdy jindy. Adolf Hitler povolal zpět svého starého přítele a spolubojovníka - a Ernst Röhm přišel okamžitě a bez váhání. Jestliže kdysi z pocitu odpovědnosti obětoval vše politické a stáhl se, aby nestál v cestě, nyní se vzdal své zajištěné osobní existence, protože ho strana opět potřebovala a Vůdce ho povolal! Tato rozhodující léta až do převzetí moci a po něm se stala věčnou slávou dějin SA a jsou nerozlučně spjata se jménem a osobností náčelníka generálního štábu.

Vůdce to na přelomu let 1933/34 ocenil v děkovné řeči a novoročním poselství, které vyšly ve všech německých novinách, a vyzdvihl Röhmovy "nehynoucí zásluhy" o národně socialistickou revoluci. V závěru zprávy Vůdce uvedl:

*"Na konci tohoto roku národně socialistické revoluce jsem proto vyzván, abych vás ujistit, jak jsem osudu vděčný, že mohu takové muže, jako jste vy, nazývat svými přáteli a spolubojovníky. Ve vřelém přátelství a vděčném uznání,
Váš Adolf Hitler."*

O pouhých sedm měsíců později byl intrikami reakce svržen a zastřelen náčelník generálního štábu spolu s nejlepšími a nejvěrnějšími vůdci SA. O těchto událostech a jejich hodnocení v rámci našeho společenství NEUE FRONT jsem referoval při různých příležitostech na jiném místě. To sem nepatří, protože to nevrhá žádné nové světlo na osobnost Ernsta Röhma jako vůdce, ale vede to k tématu nesmiřitelného protikladu mezi revolucí a reakcí, které budou vždy smrtelnými nepřáteli - náčelník štábu se stal obětí tohoto smrtelného nepřátelství. I on byl tragickou postavou, neboť padl rukou vlastních soudruhů, ve jménu hnutí, které by bez něj sotva zvítězilo, a na příkaz Vůdce, jemuž byl hluboce oddán jako přítel a spolubojovník a s jehož jménem na rtech zemřel - padl reakčními machinacemi, které byly prohlédnuty příliš pozdě.

Na tomto místě je třeba pouze znovu souhrnně zdůraznit, že náčelník generálního štábu měl nakonec se svými varováními a myšlenkami pravdu a že neúspěch Třetí říše byl v příčinné souvislosti s tragédií z 30. června 1934.

Je třeba také znovu zdůraznit, že Ernst Röhm nikdy neplánoval puč proti Vůdci - "Röhmův puč" byl pučem PROTI Ernstu Röhmovi a národně socialistické revoluci, která Vůdce v mnoha oblastech postavila do závislosti na těch reakčních silách ve státní správě, hospodářství a především v Reichswehru, které zradou přivedly k pádu první národně socialistický lidový stát v historii.

Náš neodvolatelný a vášnivý závazek vůči tomuto velkému bojovníkovi a rebelovi, tomuto vůdci národních socialistů, který byl náčelníkem štábu SA, může zůstat kontroverzní mezi filistry a všeználky; pro nás je to nejtvrdší prohlášení boje proti reakci, a tedy přísaha na dokončení druhé revoluce! Naše společenství

NOVÉ FRONTY vyhlásilo výročí úmrtí rehabilitovaného náčelníka generálního štábu - 30. červen - za den boje proti reakci.

DR. JOSEF GÖBBELS

Dr. Goebbels, říšský vůdce propagandy NSDAP, říšský ministr lidové osvěty a propagandy a poslední německý říšský kancléř, je třetím z historických vůdců nacionálního socialismu, kterého si obzvláště vážíme - opět zcela jiná postava než straničtí soudruzi Heß a Röhm, ale opět vzorová a příkladná osobnost nacionálně socialistického vůdce:

Vedle zástupce Vůdce, politického vůdce, který se obětuje ve službě povinnosti a úkolu, vášnivého stranického pracovníka, a vedle náčelníka generálního štábu, vitálního politického vojáka - vůdce, který překonává veškerý odpor, bouří se proti dusivé normalitě a vědomě revolucionuje proti minusovému světu, přichází brilantní řečník a propagandista, který byl označen za jediného neporaženého německého velitele druhé světové války.

Dr. Goebbels byl zodpovědný za morálku na domácí frontě, za probuzení, posílení a udržení vůle k vytrvalosti, smyslu pro povinnost a vztahu důvěry k vedení německého národa - a tento úkol plnil geniálně, s neutuchající vůlí, fantazií a neúnavnou, sebeobětavou prací a neustálou připraveností k akci. Domácí fronta však stála při Vůdci - nejen v emotivních vzedmutí velkých vítězství, nejen v úzkostných měsících, kdy se misky vah osudu vychýlily, ale až do posledních dnů umírající Říše - lid pracoval, bojoval, obětoval se a umíral v důvěře ve vedení a s vědomím osudovosti boje, který měl na dlouhou dobu rozhodnout o budoucnosti Německa. To je především zásluha doktora Goebbelse.

O jeho neochvějně loajalitě a propagandistickém vlivu na budoucnost, ke kterému směřovaly jeho poslední myšlenky a bezprecedentní obětavá smrt spolu s rodinou a dětmi, jsme již informovali v jedné z předchozích kapitol.

Rudolf Hess, jehož závěrečná slova před Norimberským vítězným tribunálem, která byla jeho posledním veřejným vystoupením před pohřbením zaživa, vyvrcholila hrdou větou: "*Nelituji ničeho!*" - Ernst Röhm, který zemřel se slovy "*Mein Führer!*" na rtech - dr. Goebbels, který se ve svém posledním velkém rozhlasovém projevu k Vůdcovým narozeninám v roce 1945 vyznal z víry v Adolfa Hitlera a několik hodin po něm zemřel vlastní obětavou smrtí, v níž ho následovala i jeho žena a děti: ti všichni jsou skutečnými vzory nacionálněsocialistického vůdcovství, žili a zemřeli naplnění věrností a ochotou obětovat se až do smrti, jak to vyžaduje stranický program NSDAP, v jehož závěrečné větě se straničtí vůdci zavazují k plnění svého úkolu s nasazením

vlastního života.

Nikomu z nich nešlo o osobní moc, nikdo z nich ji nezneužil k osobním cílům, nikdo z nich neztratil kontakt s lidem a svými stoupenci - všichni zůstali soudruhy a kamarády lidu. Všichni jsou tragickými postavami obrovského povstání proti minusovému světu, které selhalo na první pokus a jehož síla jako vzoru pro budoucí generace se nejzřetelněji projevuje v jejich konečném a totálním důsledku, v obětování vlastního života.

Doktor Goebbels je však vzorem nejen po smrti, ale také jako vůdce národních socialistů v prvním období boje a v letech, kdy byl u moci.

Dr. Goebbels vstoupil do NSDAP v polovině dvacátých let a ve straně se houževnatě vypracoval - od drobného tajemníka a neúnavného řečníka na shromážděních v západoněmeckých okresech až po funkci gauleitera hlavního města Říše, kterou bral velmi vážně a udržel si ji až do své smrti - jako dobyvatel Berlína, který získal rudé hlavní město Říše pro nacionální socialismus, až po vůdce říšské propagandy, říšského ministra a nakonec kancléře v době pádu, takový byl jeho osud. Tento vzestup bezejmenného studenta a nemajetného akademika na mistra propagandy umožnila tvrdá a neúnavná práce, stejně jako jeho genialita a jemný a hluboce umělecký cit pro proudy německé národní duše a veřejného mínění.

Propaganda pro něj byla uměním i vědou - a v obou ohledech ji ovládal od základu. Patřil k radikálnímu, sociálně revolučnímu křídlu strany a po celý život zůstal bezohledně protiburžoazním revolucionářem, který hluboce trpěl kompromisy s reakcí, jež Třetí říše učinila po roce 1934; přesto nikdy neochabl ve své loajalitě k Vůdci a predepsané stranické linii.

Zatímco Vůdce se během války stále více zahrabával do vojenských problémů, téměř nikdy veřejně nemluvil a jen zřídka se zabýval otázkami vedení státu a strany, Dr. Goebbels se nikoli z osobních ambicí, ale z pocitu odpovědnosti, který se rodil z vědomí vlastních schopností a bezpodmínečné loajality, snažil tuto mezeru zaplnit. Považoval za nutné, aby po dobu války, pokud má vůdce řídit vedení války sám, svěřil praktické hájemství vlády jinému; a právem se domníval, že je pro tento účel nejvhodnějším mužem! Čím horší byla situace, tím větší byl pocit odpovědnosti malého doktora, který byl všude na místě a bral na sebe všechny úkoly, které nikdo jiný nechtěl dělat - byl to on, kdo se postavil lidu čelem, chodil do bombardovaných měst a mluvil k rozhořčeným obětem bombardování, burcoval je k novému nadšení - vzal na sebe odpovědnost za civilní protiletectkou obranu, dostal po 20. červenci 1944 téměř neomezené pravomoci a byl prvním, kdo byl pověřen touto prací. 20. července 1944 s téměř neomezenými pravomocemi zmocněnce pro celkové válečné úsilí a nakonec -

hodně pozdě - z vůle Vůdce jmenován říšským kancléřem nástupnické vlády.

Všechny síly pro něj však byly příliš malé a přišly příliš pozdě. Dr. Goebbels se ze všech sil bránil pádu, ale jeho moc nestačila - neusiloval o úřad ministra zahraničí, nebo dokonce kancléře, aby se prosadil do popředí, ale protože věřil, že ještě může zvrátit běh osudu. Nedostal však příležitost se o to pokusit. Dokud měla Říše ještě moc utvářet svůj osud, ať už zcela nebo zčásti, zůstával Dr. Goebbeis hlásnou troubou stranické linie a vládní politiky, bez vlastní výkonné moci mimo propagandu - a když stále více získával plné pravomoci, bylo na samostatnou politiku
pozdě.

Revolucionář, který se po jeho pádu stal říšským kancléřem, během několika hodin své vlády, dovoláváje se nadcházející radikálně socialistické sjednocené Evropy pod společným německo-ruským vedením, nabídl Stalinovi jednostranné příměří a změnu spojenectví, ale už bylo pozdě - bylo to poslední gesto té politiky, kterou tento velký revolucionář dlouho považoval za správnou, ale Říše byla na dně, nemohla ruskému "Vůdci" ("Führerovi", jak se Stalin raději nechával nazývat) už nic nabídnout. Po několika hodinách čekání a dočasném příměří v Berlíně přišlo z Moskvy odmítnutí německé nabídky a požadavek bezpodmínečné kapitulace. Poslední říšský kancléř odešel na smrt - dobrovolně následován svou rodinou: jeho žena za sebe a jménem svých dětí prohlásila, že život v podrobeném poválečném Německu bez Vůdce a nacionálněsocialistické státní mince je nesnesitelný, nesmyslný a bezcenný.

A tak se to stalo! Jediné, co může dát životu v dnešním minusovém světě společnosti SRN hodnotu a smysl, je neúnavný boj a naprosté osobní nasazení proti systému a světu vítězů, k čemuž nám dává sílu příklad, život a postoj doktora Goebbelse, malého lékaře s nebojácným srdcem!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit lang Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Absoluten von Massenmord, Verfolgung, Verdrängung und Verleumdung haben nicht angehalten, das Kommando über unseren heilig geliebten Führer Adolf Hitler zu entziehen.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin arbeitslos, Hunger und Hungergefahren stellen Schicksal an Schicksal an Kampf um die Erhaltung unserer weisen Führer.

Der Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vornehmliche Gegner ist eben dabei, das Volkstum - gegen alle weisen Führer (?) - zu liquidieren. Keine Mitleid und Ermahnung, Überlebend und Kameradenmordung.

Ob "legal" oder "illegal", ob im Wahlkampf oder im Stimmzettel, ob auf Propagandamaterialien, bewaffnet oder auf einem Kolonnenfeld anderer Art: Jeder Nationalsozialist hat seinen Pflichten!

Hail Hitler!
Gottwald Lenz

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Zpravodajství
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Přední zpráva
Rozhovor s Molly

Část třetí

NSK: Vaše současné projekty se zjevně týkají filozofie a umění.

Popíšte prosím svůj názor na dopad těchto témat v politice.

Molly: Snažím se stále aktualizovat fotogalerii, ale většinou se soustředím na Adolfa Hitlera a Armadu lidstva (www.mourningtheuncount.com/truth.htm). Toč jsem na 21 stránkách a mám toho ještě hodně před sebou. Studium druhé světové války je absolutně informační novou polí. Hledáte informace o jedné věci a najdete další dvě, které je třeba prozkoumat. Připadáte si trochu jako archeolog, který odkryvá pohřbenou minulost. Minulost, kterou by raději nevytvářovali na světě. Za záplavu informací a obřadů můžeme opět poskládat internetem. V příběhu let se vynořily nesmírně vzácné věci z mst po

the **NEW ORDER**

Number 176 (133) Founded 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the general National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight to see the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, culture denigration, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottwald Lenz

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NSDAP/AO je největší na světě Dodavatel národně socialistické propagandy!

Tištěná a online periodika v mnoha jazycích
Stovky knih v mnoha jazycích
Stovky webových stránek v mnoha jazycích

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!